

Arrest

nr. 238 976 van 27 juli 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. SAMPERMANS
Koningin Astridlaan 46
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 15 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 mei 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die *loco* advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 29 augustus 2018 toe op het Belgische grondgebied en diende op 3 september 2018 een verzoek in om internationale bescherming.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 4 november 2019 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan op 5 november 2019 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart Iraaks staatsburger te zijn, geboren op 21 september 1992 te Dahula, Sinjar district, Irak. U bent soennitisch moslim en Koerd van etnische afkomst. U woonde steeds in uw geboortedorp met uw ouders, uw 2 broers en uw zus. U volgde school tot het eerste hogere middelbaar in uw dorp. Nadien hielp u af en toe uw vader die werkte als timmerman in de regio. In 2010 overleed uw moeder ten gevolge van een hartziekte.

Op 3 augustus 2014 viel Islamitische Staat (IS) de regio binnen. De mukhtar van uw dorp verwittigde de dorpeelingen waarop iedereen, en ook u en uw familie, zo goed als meteen het dorp ontvluchtten richting Sinjar berg. Samen met andere vluchtelingen bleef u zo'n 5 tot 6 dagen in de bergen. Er kwam voedselhulp met vliegtuigen tot bij jullie. Uiteindelijk kon de Koerdische PKK een veilige doorgang naar Syrië maken waardoor u met uw familie en nog andere vluchtelingen, het land kon uitvluchten. U bleef 2 nachten in een vluchtelingenkamp nabij de Syrisch-Iraakse grens alvorens opnieuw te vertrekken.

U en uw familie bereikten vervolgens de Turkse grens. Toen de Turkse autoriteiten de grens openden, probeerden veel mensen tegelijk Turkije binnen te gaan. In de drukte verloor u het contact met uw vader, broers en zus. U bleef 2 dagen aan de grens wachten omdat u dacht dat zij u zouden zoeken. Vervolgens bleef u nog een week in de stad Nusaybin zoeken naar uw familie, zonder succes. U besloot naar Istanboel door te reizen omdat u hoorde dat daar veel werk was. U leefde er een tijdje op straat en ging bedelen in restaurants. Uiteindelijk hielp een man u aan werk, dit was ongeveer een maand en een week na uw aankomst in Istanboel. U deed er kleine klusjes bij een bouwproject. Ongeveer een jaar later, toen u de taal al wat geleerd had, besloot u ander werk te zoeken. U kon aan de slag als arbeider voor het laden en lossen van groenten. Ongeveer een jaar en half later ging uw werkgever failliet, waardoor u opnieuw ander werk moest zoeken. Via een Koerdische kennis vond u werk in een kapperszaak als poetser. Dit deed u vervolgens nog een jaar en 3 tot 4 maanden, alvorens naar Griekenland te vertrekken na een verblijf in Turkije van ongeveer 4 jaar.

Op 26 maart 2018 kwam u in Griekenland aan, waar u enkele maanden verbleef. U reisde door naar België waar u op 28 augustus 2018 aankwam.

Ter staving van uw identiteit en/of verzoek tot internationale bescherming legt u geen documenten voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus

2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS I, p. 1; CGVS II, p. 1-2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Irak. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw verklaringen omtrent uw herkomst uit het district Sinjar en de omstandigheden van uw vertrek uit de regio niet consistent zijn en op bepaalde punten tegenstrijdig zijn met de beschikbare informatie.

Om te beginnen verklaart u dat de bevolking in uw dorp Dahula overwegend Koerden en yezidi zijn (CGVS I, p. 5). Tijdens het tweede onderhoud verklaart u verder dat de yezidi in de minderheid waren in uw dorp (CGVS II, p. 10). Uit informatie blijkt echter dat Dahula een 'collective township' is met een yezidische bevolking, wat u echter ontkent (CGVS II, p. 11). U weet daarnaast ook niet dat Qadisiyah de Arabische naam is van Dahula (wat Koerdisch is) maar verwijst hiernaar gevraagd enkel naar een school in de buurt (CGVS II, p. 11). Er wordt u een foto getoond van het dorp Dahula. Aanvankelijk herkent u ook effectief het dorp. Wanneer u dan gevraagd wordt of u kan zien op de foto waar u ongeveer woonde zegt u dat het toch niet uw dorp is, omdat u anders moskeeën zou zien en het dorp Duguri. Aangezien het wel degelijk om een foto van Dahula gaat, komt dit zeer vreemd over (CGVS II, p. 15; zie info toegevoegd aan uw administratief dossier, documenten 1 en 2). Hieruit blijkt alvast dat u een aantal kernelementen over uw dorp niet lijkt te weten, wat reeds doet twifelen aan uw beweerde herkomst. Deze twijfel wordt verder bevestigd.

De controle over de regio is volgens u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud namelijk in handen van de Iraakse overheid. Wanneer gevraagd wordt naar controle van de Koerden over dit gebied, lijkt u uit de lucht te vallen (CGVS I, p. 6). De dagen voor de inval van IS was het Iraaks leger volgens u nog in de regio aanwezig. Van aanwezigheid van de Koerdische peshmerga lijkt u evenwel maar weinig te weten. U zegt dat er aan de 'Koerdistan kant' in Sinjar wel Koerdische yezidi als bewaking werkten maar dat het in jullie regio meer Arabieren waren. Of de peshmerga in Sinjar stad aanwezig waren weet u niet (CGVS I, p. 10-11). U wordt tijdens het eerste onderhoud geconfronteerd met de informatie dat de regio Sinjar de facto onder controle stond van de Koerden en dus niet de Iraakse regering, wat u ontkent om vol te houden dat het in handen is van Irak (CGVS I, p. 19). Tijdens uw tweede onderhoud stelt u evenwel dat in Sinjar stad zowel peshmerga als Iraakse politie aanwezig waren, in tegenstrijd met uw eerdere onwetendheid hierover (CGVS II, p. 5). Daarnaast stelde u dat aan de controlepost nabij Gulat peshmerga en Iraakse politie waren, wat opnieuw tegenstrijdig is met uw eerdere verklaringen (CGVS II, p. 6). U wordt gewezen op het feit dat uw verklaringen tegenstrijdig zijn en nog altijd niet kloppen met de beschikbare informatie, waarop u antwoordt dat, volgens wat u weet, de Iraakezen daar waren en ook peshmerga. U herinnert zich niet dat u eerder de aanwezigheid van peshmerga nog ontkend had (CGVS II, p. 10). De vaststelling dat u compleet onwetend bent over de controle en beveiliging van uw regio in een periode waarin deze onder dreiging van IS komt te staan, doet verder ernstig twijfelen aan uw herkomst (zie info toegevoegd aan uw administratief dossier, documenten 3-4).

Daarnaast legt u ook over de veiligheidssituatie in de periode net voor de inval door IS bevreemdende verklaringen af. Zo zegt u dat er wel angst was zo'n 10-15 dagen voor de komst van IS, op 3 augustus 2014, maar dat jullie toen niet dachten dat ze tot daar gingen komen. De mensen wilden zichzelf geruststellen en dachten dat het leger hen zou tegenhouden en zij, IS, enkel in Mosul zouden blijven (CGVS I, p. 10). Mosul werd volgens u 1 tot 2 maand voor Sinjar in handen genomen door IS. U hoorde dit nieuws maar later niks meer. Van regio's die zij na Mosul in handen kregen voor 3 augustus lijkt u evenmin iets te weten. U hoorde niks over mensen in de regio die vertrokken voor de inval te Sinjar. Informatie over Tal Afar hebt u ook niet. U weet wel dat het 4-5 uur is van bij jullie tot Tal Afar. U verklaart nog eens dat u er voor 3 augustus nooit aan dacht dat IS tot bij jullie zou komen (CGVS II, p. 7-8). Uw beschrijving van de periode tussen de verovering van Mosul en Sinjar komt in die mate bevreemdend over, dat het niet aannemelijk is dat u daar op dat moment werkelijk was. Uit informatie blijkt namelijk dat Tal Afar reeds in juni onder controle van IS kwam en dat er voorafgaand gevechten plaatsvonden tussen Iraakse troepen en IS. Gezien de nabijheid van Tal Afar is het volkomen ongeloofwaardig dat u hier niks van vernam, noch dat er enige ongerustheid ontstond bij de bevolking in Sinjar gezien dit toch een duidelijk teken is dat IS in opmars was. Tal Afar is namelijk tussen Sinjar en Mosul gelegen (zie info toegevoegd aan uw administratief dossier, document 7). Daarnaast vluchtten veel inwoners van Tal Afar net naar Sinjar, waar u evenmin iets van weet (zie info toegevoegd aan uw administratief dossier, documenten 4-6). Bovenstaande vaststellingen bevestigen verder de twijfel over uw verklaarde herkomst uit de regio Sinjar.

Vervolgens blijken uw verklaringen over de periode aan de grens tussen Syrië en Turkije in sterke mate tegenstrijdig. U verklaart op uw eerste interview op het CGVS aanvankelijk dat u en uw familie in de vroege ochtend (5-6u) aankwamen aan de grens en er vervolgens zo'n 10-12u moesten wachten tot de grenzen opengingen. U moest er wachten tot de zon onderging (CGVS I, p. 14). Uit deze verklaringen blijkt dus dat u in de vroege ochtend de Turkse grens bereikte en in de avond deze grens overstak. Uit uw verklaringen tijdens het tweede onderhoud blijkt evenwel dat u aan de grens aankwam tegen het midden van de dag, ongeveer 10-11u. Vervolgens bleef u nog eens 2 nachten wachten aan de Syrische kant van de grens tot deze openging. De grens ging bovendien open tussen de middag en de avond, het was in elk geval nog een paar uur tot het donker was (CGVS II, p. 4). Het behoeft weinig verdere uitleg dat deze verklaringen frappant tegenstrijdig zijn met uw eerdere verklaringen omtrent het wachten aan de Turkse grens. Bovendien is dit eveneens tegenstrijdig met uw verklaring dat u uw familie tijdens de drukte van de grensoversteek verloor en dat dit gebeurde in de nacht (CGVS I, p. 3). Hoewel u het woord 'nacht' had aangeduid in uw opmerkingen blijkt u vervolgens niet meer te weten waarom en zegt u dat het niet belangrijk is, wat kan verbazen moest dit effectief verkeerd genoteerd zijn (CGVS II, p. 9). Gewezen op uw tegenstrijdige verklaringen over de wachttijd aan de Turkse grens zegt u dat u de vorige keer zei 5-6u gewacht te hebben tot de grens openging, deze keer van het kamp tot aan de grens 2 nachten onderweg te zijn geweest en aan de grenzen zelf 5-6u wachtte. Dit blijkt evenwel helemaal niet uit uw verklaringen zowel tijdens het eerste als tijdens het tweede onderhoud (CGVS II, p. 15). Uw verklaringen over de omstandigheden aan de grens Syrië-Turkije blijken aldus in die mate tegenstrijdig dat aan deze geen enkel geloof kan worden gehecht. Uw verbetering tijdens het tweede onderhoud op het CGVS, zijnde dat u niet 2-3 uur onderweg was van het vluchtelingenkamp tot aan de grens, maar 2-3 dagen, hebben geen betrekking op bovenstaande en bieden hier aldus geen ander zicht op (CGVS II, p. 2). Bovendien

kan het verbazen dat u geen idee blijkt te hebben of u dan wel 2 of 3 nachten onderweg was van het vluchtelingenkamp naar de grens met Turkije, noch rond welk moment van de nacht u vertrok (CGVS II, p. 3). Opnieuw kan enkel worden vastgesteld dat aan uw verklaringen niet het minste geloof kan worden gehecht.

Aangezien u over de algemene situatie in Sinjar duidelijk niet op de hoogte blijkt te zijn, uw kennis over Dahula niet blijkt te kloppen en u over uw eigen vertrek zeer inconsistente verklaringen aflegt, hebt u niet weten te overtuigen van die regio afkomstig te zijn en uit Irak vertrokken te zijn in de door u omschreven omstandigheden.

De zaken die u wel weet over de regio Sinjar - zoals gebruiken van de yezidi, hoe men naar Sinjar stad diende te gaan, bepaalde dorpen in de omgeving, de weg naar Gulat - wegen niet op tegen bovenstaande vaststellingen aangezien dit zaken zijn die op zich vrij eenvoudig terug te vinden zijn (CGVS I, p. 4-6). Bovendien bent u zelfs niet volledig correct als u spreekt over de weg van Dahula naar Gulat, waar uw oom woonde (CGVS II, p. 5). Zo plaatst u Khana Sur op weg naar daar, terwijl blijkt dat deze plaats net ten westen van Dahula ligt, en dus niet op weg naar Gulat, dat in oostelijke richting van Dahula te situeren is (zie kaarten toegevoegd aan uw administratief dossier, document 7). Wat u vertelt over de periode in de bergen van Sinjar (de hulp via helikopters, de corridor die werd gecreëerd) blijkt wel te kloppen maar ook dit is informatie die zeer makkelijk terug te vinden is in verschillende bronnen. Dit weegt dan ook niet op tegen bovenstaande pertinente vaststellingen met betrekking tot uw ongeloofwaardige herkomst.

Wat betreft uw verblijf van 4 jaar in Turkije stelt het CGVS dat niet uitgesloten wordt dat u enige tijd in Turkije woonde en werkte. Gezien u echter geenszins op de hoogte blijkt te zijn van de staatsgreep die er plaatsvond op 16 juli 2016, kan echter niet aangenomen worden dat u op dat moment in Istanboel verbleef. Indien dergelijke gebeurtenis plaatsvindt in de regio waar u op dat moment verblijft, kan men aannemen dat u hier wel degelijk iets van hoorde (zie info toegevoegd aan uw administratief dossier, document 8). Slechts nadat u op de hoogte wordt gebracht van het feit dat er wel degelijk een staatsgreep plaatsvond in Turkije en u gevraagd wordt of u daar mensen over hoorde praten, kan u vertellen dat iemand u wel vertelde over de opstand van de soldaten. Aangezien u echter al op meerdere manieren gevraagd werd naar deze gebeurtenis is het niet redelijk plots te stellen dat u er wel iets van hoorde terwijl uit uw eerdere verklaringen duidelijk blijkt dat u totaal niet op de hoogte bent van dit incident (CGVS, p. 18). Hierdoor kan geen geloof worden gehecht aan uw aanwezigheid in Turkije op dat moment in 2016, waardoor u nog meer onduidelijkheid schept over uw situatie voor uw komst naar België.

U verklaart tijdens uw tweede onderhoud dat bepaalde zaken niet goed vertaald werden. De zaken die worden vermeld hebben echter geen betrekking op bovenstaande, waardoor deze opmerkingen geen ander licht kunnen werpen op de beoordeling van voorgaande motivering. Bovendien is het niet redelijk u voor uw tegenstrijdige verklaringen te verschuilen achter de tolk. U werd telkens bij aanvang van het onderhoud duidelijk gemaakt dat u elk probleem inzake verstaanbaarheid met de tolk of met een vraag moest melden. Tijdens het eerste onderhoud deed u dit niet en antwoordde u bevestigend wanneer u gevraagd werd of u de tolk en de vragen goed begreep (CGVS I, p. 19). Tijdens het tweede onderhoud wordt u al vrij snel gevraagd of er problemen zijn met de vertaling, waarop u antwoordt dat u de tolk begrijpt maar dat sommige woorden nieuw zijn of niet hetzelfde zijn. U wordt nogmaals uitdrukkelijk gevraagd problemen te melden wanneer ze zich voordoen (CGVS II, p. 3-4). U wijst op het verschil tussen Badini en Kurmanji, beiden Koerdische talen, en zegt dat de tolk Kurmanji spreekt en uzelf Badini. Echter bevestigt de tolk dat zij wel degelijk Badini spreekt (CGVS II, p. 9). U wordt nogmaals gewezen op de noodzaak meteen problemen in verstaanbaarheid te melden. U zegt dat u het meldt als u een woordje niet verstaat (CGVS II, p. 9). Daarnaast blijkt uit beide gehoorverslagen dat u de vragen wel degelijk begreep en u op elke vraag een antwoord kon formuleren, en helemaal niet vaak verduidelijking diende te vragen. Uit dit alles kan dan ook niet worden aangenomen dat er dergelijke problemen waren met de tolk waardoor u onjuist of onvolledig op de vragen zou geantwoord hebben.

Tenslotte merkt het CGVS op dat u geen enkel document kan voorleggen die uw identiteit of herkomst kan aantonen. U verklaart alles te hebben achtergelaten in uw huis in Dahula op het moment van de vlucht (CGVS I, p. 2, 8). Op de DVZ had u echter verklaard dat u uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs had verloren in Syrië en dat u door de drukte onderweg niet meer wist hoe u deze precies verloor (Verklaring DVZ, 18.09.2018, punt 29). Wanneer u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd komt u niet verder dan te stellen dat u het zo niet hebt gezegd (CGVS I, p. 19). Het spreekt voor zich dat het louter ontkennen van een eerdere verklaringen geen verschoning biedt voor deze tegenstrijdigheid.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Sinjar gelegen in de provincie Nineveh. Wat betreft de beoordeling van de vluchtelingenstatus en 48/4, § 2, a en b Vw, stelt het CGVS vast dat u geen persoonlijke motieven aanhaalt voor uw verzoek. U verklaart te zijn gevlucht voor Islamitische Staat en nooit persoonlijke problemen te hebben gehad in Irak, maar bij terugkeer de militie Al Hashd Al Shaabi te vrezen (Vragenlijst CGVS, vraag 4-5). Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Irak kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw vrees bij terugkeer. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Irak regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), en het gegeven dat vele Irakezen binnen Irak om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Iraakse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Irak.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 12.09.2019 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of beweerde regio van herkomst in Irak. U werd er op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België, waarop u repliceert dat u uw hele leven hebt verteld en alles wat u meemaakt (CGVS II, p. 15).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden

hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Irak, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Verzoeker verwijst vooreerst naar zijn persoonlijk en familiale situatie. Zo zou hij zijn moeder verloren hebben en geen weet hebben van de verblijfplaats van zijn familieleden en zou hij zich de laatste vijf jaren hebben moeten redden in moeilijke omstandigheden.

Verzoeker betwist onvoldoende kennis te hebben over zijn regio van herkomst en wijst erop dat de commissaris-generaal in zijn beslissing stelt dat verzoeker wél bepaalde dingen wist over de regio Sinjar, zoals de gebruiken van de Yezidi, de weg naar de stad Sinjar en bepaalde dorpen in de omgeving. Hij verklaart slechts timmerman geweest te zijn en daardoor niet op de hoogte van de politieke toestand in zijn regio, wat volgens hem verklaart waarom hij niet kon antwoorden op vragen m.b.t. de controle over de regio.

Verzoeker betwist bevreemdende verklaringen te hebben afgelegd over de veiligheidssituatie in de regio net voor de inval door IS en herbevestigt daarbij de verklaringen die hij reeds deed daaromtrent bij de commissaris-generaal: "Zo zegt hij dat er wel angst was zo'n 10-15 dagen voor de komst van IS, op 3 augustus 2014, maar dat ze toen niet dachten dat ze tot daar gingen komen. De mensen wilden zichzelf geruststellen en dachten dat het leger hen zou tegenhouden en zij, IS, enkel in Mosul zouden blijven. Mosul werd volgens verzoeker 1 tot 2 maand voor Sinjar in handen genomen door IS." Verzoeker

benadrukt dat hij van mening was dat het Iraakse leger het IS-probleem wel zou oplossen. De commissaris-generaal zou zelf in zijn bestreden beslissing stellen dat *“veel inwoners van Tal Afar naar Sinjar zijn gevlucht”*. Hieruit zou kunnen afgeleid worden dat deze inwoners van Tal Afar naar Sinjar zijn gevlucht omdat ze dachten dat het daar veilig was. Verzoeker stelt dat ook zelf te hebben gedacht.

Wat betreft de tegenstrijdigheden die de commissaris-generaal vaststelde aangaande zijn concrete vluchtverhaal, benadrukt verzoeker *“dat zijn verklaringen niet correct weergegeven werden door de tolk”*.

Wat de subsidiaire bescherming betreft, wijst verzoeker op de informatie van de commissaris-generaal, meer bepaald het EASO COI-rapport *‘Iraq, Security situation’* van 1 maart 2019, waaruit blijkt dat de situatie in Sinjar, provincie Ninewa, onveilig is.

Verzoeker meent diens gevolg dat de bestreden beslissing een manifeste schending uitmaakt van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en vraagt daarom in hoofdorde de toekenning van de vluchtelingenstatus, in ondergeschikte orde de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en in meest ondergeschikte orde het dossier te willen terugzenden naar de commissaris-generaal.

2.2. Nieuwe gegevens

Er werden door de partijen geen bijkomende gegevens aangebracht.

2.3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Op grond van artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Wanneer aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, of wanneer er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal op grond van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet vernietigen.

2.4. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.5. Beoordeling

2.5.1. In zijn beslissing oordeelde de commissaris-generaal vooreerst dat er in verzoekers hoofde geen procedurele noden zijn.

Vervolgens oordeelde de commissaris-generaal dat verzoeker de medewerkingsplicht schendt, doordat hij niet de correcte toedracht wil meedelen omtrent zijn herkomst en verblijfplaats(en) de laatste jaren voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst. Verzoekers beweerde verblijf in Sinjar, provincie Nineveh, van zijn geboorte in 1992 tot aan zijn vertrek uit Irak in 2014, is immers manifest ongeloofwaardig. Derhalve laat verzoeker niet toe dat de asielinstanties zich een correct beeld vormen over zijn nood aan bescherming.

Specifiek met betrekking tot de subsidiaire bescherming, zoals voorzien in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet, wordt in de beslissing op basis van de beschikbare landeninformatie geconcludeerd dat het louter hebben van de Iraakse nationaliteit op zich niet volstaat om een dergelijk risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Het geweld in Irak verschilt immers sterk van regio tot regio. Verzoeker verhindert zelf dat de commissaris-generaal de aanwezigheid van een eventueel risico in de zin van voormeld artikel in verzoekers hoofde accuraat kan analyseren, doordat hij weigert de correcte toedracht omtrent zijn herkomst en plaatsen van verblijf voor zijn vertrek uit Irak aan de commissaris-generaal mee te delen.

2.5.2. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/3 van de vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing uitdrukkelijk als juridische grondslag vermeld. Dit wetsartikel schrijft voor dat *“(d)e vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is*

gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967". Om als vluchteling te worden erkend, dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging (cf. RvS 9 januari 2007, nr. 166.421).

2.5.3. Uit artikel 48/6, §1, tweede lid, van de vreemdelingenwet en artikel 4, tweede lid, van de richtlijn 2011/95/EU vloeit voort dat het in beginsel aan de verzoeker toekomt om deugdelijke verklaringen af te leggen en/of documenten aan te brengen over zijn identiteit, zijn nationaliteit(en), de land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, reisdocumenten en dergelijke. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen enkel document heeft neergelegd dat een begin van bewijs kan vormen van zijn persoonsgegevens of zijn regio van herkomst. Bijgevolg dient verzoeker bij uitstek deugdelijke verklaringen af te leggen om zijn nood aan bescherming te kunnen beoordelen.

2.5.4. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal besloot tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde herkomst uit Sinjar omwille van de volgende cumulatieve vaststellingen: i) verzoeker legde vage en foutieve verklaringen af over zijn beweerde dorp en regio, ii) verzoeker kon foto's uit zijn beweerde dorp niet herkennen en duiden, iii) verzoeker kon belangrijke gebeurtenissen die zich daar hebben voorgedaan tijdens zijn beweerde verblijf aldaar niet accuraat duiden, iv) verzoeker legde tegenstrijdige verklaringen af omtrent zijn concrete vlucht naar Turkije, v) de weinige dingen die verzoeker wel correct wist te vertellen over zijn regio waren makkelijk op te zoeken en bewijzen dus niet dat verzoeker daar ooit heeft gewoond, te meer gezien een deel van die kennis ook fout is, in het bijzonder zijn geografische kennis en vi) verzoeker zijn beweerde verblijf in Turkije van 2014 tot 2018 evenmin kon aannemelijk maken, gezien hij niet op de hoogte bleek van bepaalde zeer belangrijke gebeurtenissen daar, zoals de mislukte staatsgreep in 2016. Na raadpleging van het administratief dossier, stelt de Raad vast dat alle voormelde vaststellingen daarin steun vinden en deugdelijk zijn.

2.5.5. Verzoeker betwist dat hij niet zou hebben voldaan aan de op hem rustende medewerkingsplicht, doch onderneemt geen enkele poging om deze te gaan ontkrachten met objectieve argumenten die steun vinden in het administratief dossier.

Zo stelt verzoeker vroeg wees geworden te zijn, zonder te weten waar zijn familie is, evenals een hard leven te hebben gehad in Turkije. Hoewel betreurenswaardig, zijn dergelijke verklaringen niet dienstig om de bedrieglijke aard van zijn voorgehouden herkomst uit het dorp Duhala in het district Sinjar in de provincie Nineweh te ontkrachten.

Waar verzoeker stelt dat de commissaris-generaal zélf aangaf dat hij bepaalde zaken over zijn beweerde regio van herkomst wél correct wist te vertellen, merkt de Raad op dat de commissaris-generaal die bevindingen in dezelfde zin minimaliseerde met de volgende stelling: *"De zaken die u wel weet over de regio Sinjar - zoals gebruiken van de Yezidi, hoe men naar Sinjar stad diende te gaan, bepaalde dorpen in de omgeving, de weg naar Gulat – wegen niet op tegen bovenstaande vaststellingen aangezien dit zaken zijn die op zich vrij eenvoudig terug te vinden zijn."* Na raadpleging van de gehoorverslagen stelt de Raad inderdaad vast dat de kennis die verzoeker wel kon presenteren inderdaad gewoon basale feiten en geografische kennis over de regio betrof, die van overal ter wereld vrij eenvoudig via het internet op te zoeken zijn. Dat die kennis ingestudeerd en gereproduceerd was, blijkt verder afdoende uit het feit dat verzoeker, wanneer hem een foto van zijn beweerdelijke dorp getoond werd, hij eerst beweerde dit dorp wél en vervolgens niet te herkennen (AD, stuk 5, Notities van persoonlijk onderhoud, 12 september 19, p. 15) en verder verkeerdelijk stelde dat de Yezidi een minderheid vormen in het dorp (*ibid*, p. 11). Verzoeker vermeldt nog dat hij slechts een timmerman was en daardoor *"niet op de hoogte (was) van de politieke toestand in zijn regio"*. Op basis van een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud dringt zich echter de vaststelling op dat de gestelde vragen op basiskennis betrekking hadden en door elke bewoner van die regio zou kunnen worden beantwoord, ongeacht zijn professionele profiel en opleidingsniveau, gesteld dat hij werkelijk uit het kwetsieuze district afkomstig is (AD, stuk 11, Notities van het persoonlijk onderhoud, 21 mei 2019, pp. 10-13; AD, stuk 5, Notities van persoonlijk onderhoud, 12 september 19, pp. 5-13). In zoverre verzoeker nog betwist bevreedende verklaringen te hebben afgelegd over de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst net vóór de inval door IS, merkt de Raad op dat hij op dit punt louter zijn verklaringen herbevestigt, zonder de vele feitelijke vaststellingen die de commissaris-generaal daaromtrent opsomt in de bestreden beslissing, die allemaal deugdelijk zijn, op enige wijze te proberen te ontkrachten, wat niet dienstig is.

2.5.6. Wat de tegenstrijdigheden betreft die de commissaris-generaal vaststelde aangaande zijn concrete vluchtverhaal, benadrukt verzoeker *"dat zijn verklaringen niet correct weergegeven werden door de tolk"*.

Ook deze kritiek is niet dienstig. De bestreden beslissing vermeldt daaromtrent immers: *“U verklaart tijdens uw tweede onderhoud dat bepaalde zaken niet goed vertaald werden. De zaken die worden vermeld hebben echter geen betrekking op bovenstaande, waardoor deze opmerkingen geen ander licht kunnen werpen op de beoordeling van voorgaande motivering. Bovendien is het niet redelijk u voor uw tegenstrijdige verklaringen te verschuilen achter de tolk. U werd telkens bij aanvang van het onderhoud duidelijk gemaakt dat u elk probleem inzake verstaanbaarheid met de tolk of met een vraag moest melden. Tijdens het eerste onderhoud deed u dit niet en antwoordde u bevestigend wanneer u gevraagd werd of u de tolk en de vragen goed begreep (CGVS I, p. 19). Tijdens het tweede onderhoud wordt u al vrij snel gevraagd of er problemen zijn met de vertaling, waarop u antwoordt dat u de tolk begrijpt maar dat sommige woorden nieuw zijn of niet hetzelfde zijn. U wordt nogmaals uitdrukkelijk gevraagd problemen te melden wanneer ze zich voordoen (CGVS II, p. 3-4). U wijst op het verschil tussen Badini en Kurmanji, beiden Koerdische talen, en zegt dat de tolk Kurmanji spreekt en uzelf Badini. Echter bevestigt de tolk dat zij wel degelijk Badini spreekt (CGVS II, p. 9). U wordt nogmaals gewezen op de noodzaak meteen problemen in verstaanbaarheid te melden. U zegt dat u het meldt als u een woordje niet verstaat (CGVS II, p. 9). Daarnaast blijkt uit beide gehoorverslagen dat u de vragen wel degelijk begreep en u op elke vraag een antwoord kon formuleren, en helemaal niet vaak verduidelijking diende te vragen. Uit dit alles kan dan ook niet worden aangenomen dat er dergelijke problemen waren met de tolk waardoor u onjuist of onvolledig op de vragen zou geantwoord hebben.”* Na raadpleging van de gehoorverslagen stelt de Raad vast dat ook deze vaststellingen allemaal blijken uit die verslagen en deugdelijk zijn. Verzoeker onderneemt geen enkele poging om deze concrete vaststellingen te weerleggen. De bewering van verzoeker dat zijn verklaringen niet correct weergegeven werden, mist aldus feitelijke grondslag.

Dientengevolge stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal correct kon oordelen dat verzoeker niet bereid bleek om de correcte toedracht omtrent zijn herkomst en verblijfplaats(en) de laatste jaren voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst aan de Belgische asielinstanties mee te delen, waardoor hij het voor de asielinstanties onmogelijk maakt een objectief beeld te krijgen van zijn nood aan bescherming. Hierdoor maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.5.7. Ook het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/4, § 2, van de vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing uitdrukkelijk als juridische grondslag vermeld. Daarin wordt *“ernstige schade”* als volgt omschreven:

“Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Gezien verzoeker niet bereid blijkt om de correcte informatie omtrent zijn herkomst en verblijfplaatsen in Irak voor zijn vertrek uit dat land mee te delen, maakt hij niet aannemelijk dat de feiten die zich aldaar zouden hebben voorgedaan bij terugkeer in zijn land een reëel risico op ernstige schade zouden opleveren in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de vreemdelingenwet.

Wat een eventueel risico op ernstige schade betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet, die verzoeker mogelijks zou lopen bij terugkeer naar zijn land van herkomst, namelijk ten gevolge van willekeurig oorlogsgeweld aldaar, merkt de Raad op dat uit de objectieve landeninformatie waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing (EASO COI *‘Iraq: security situation’* van maart 2019), duidelijk blijkt dat er grote regionale verschillen zijn in intensiteit van geweld en onveiligheid in Irak. Het is daarom van zeer groot belang voor de asielinstanties, evenals voor de Raad, om te kunnen beschikken over de correcte toedracht over de herkomst en verblijfplaatsen van verzoeker voor zijn vertrek uit dat land, zodoende dat risico accuraat te kunnen inschatten. Door de volgehouden weigering van verzoeker om die correcte toedracht aan de Raad mee te delen, maakt verzoeker zelf zo’n onderzoek onmogelijk en maakt hij niet aannemelijk bij terugkeer zo’n reëel risico te lopen.

2.5.8. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen en de motieven staan niet in kennelijke wanverhouding tot het besluit.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juli tweeduizend twintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN